

Sistem, ki tajkune rojeva, jih tudi žre

Šrot in Bavčar sta posledica izrojenosti sistema, v katerem živimo.

” Včeraj je bil lep dan. Pa ne zato, ker je bil nad njim navdušen Zmago Jelinčič, ampak ker je izginil problem s Hrvaško, Mura je mirno tekla, pregreto ozračje zaradi vsesplošnega delavskega nezadovoljstva, ki je tik pred naslednjim pokom, se je povsem ohladilo. Vsa država se je ukvarjala samo z Boškom Šrotom in Igorjem Bavčarjem. Sicer pa božji mir. Ne trdim, da so policijske akcije preusmerjanje pozornosti s konkretnih težav v državi, a glede na to, koliko obtožnic in sodnih epilogov smo videli po filmskih aretacijah, ki so jih “po naključju” spremljale televizijske kamere, se človek resno vpraša. Pustimo ob strani Meltal, Čisto lopato ... Kriminalisti so že bili v Istrabenzu in Pivovarni Laško. Urad za varstvo konkurence je opozoril na usklajeno delovanje obeh tajkunov in oškodovanje malih delničarjev. Vsak, ki ima pet minut časa, lahko najde nabiralnike na poti do Bavčarjevega in Šrotovega poskusa prevzema dveh (nekoč) cvetočih gospodarskih stebrov v državi. Lastnikov enega od nabiralnikov, ki je operiral s 25 milijoni evrov, se ne zna podpisati niti s pisanimi črkami. Skratka, zadeve so precej jasne, a še vedno so v akciji le policisti.

Bumerang. Tako je morda tudi prav. Imamo ljubi mir in sodniki se lahko ukvarjajo s svojimi plačami. Boško Šrot in Igor Bavčar se bosta zato brez dvoma vračala na sceno – kot vsakokratni žrtvi politike, ki bosta želeli imeti svoj mir, ali kot dokaz nesposobnosti slovenskega represivnega, pravsodnega in zakonodajnega sistema.

